

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1961/2019
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Лисавета Обрадовић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Михајло Поповић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, поништаја и раскида уговора, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 7221/18 од 13.02.2019. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 7221/18 од 13.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 7221/18 од 13.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 566/15 од 10.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању, закључен између сада пок. ГГ, бив. из ..., као примаоца издржавања и тужених, као даваоца издржавања, оверен од стране Основног суда у Неготину, судска јединица у Кладову, посл. бр. РЗ 156/14 од 19.06.2014. године што су тужени дужани да признају и трпе а заоставштина пок. ГГ, бив. из ... има се расправити по закону. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев којим је тражено да се поништи уговор о доживотном издржавању, закључен између сада пок. ГГ, бив. из ..., као примаоца издржавања и тужених, као даваоца издржавања, оверен од стране Основног суда у Неготину, судска јединица у Кладову, посл. бр. РЗ 156/14 од 19.06.2014. године што су тужени дужани да признају и трпе а заоставштина пок. ГГ, бив. из ... има се расправити по закону. Ставом трећим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев којим је тражено да се раскине уговор о доживотном издржавању, закључен између сада пок. ГГ, бив. из ..., као примаоца издржавања и тужених, као даваоца издржавања, оверен од стране Основног суда у Неготину, судска јединица у Кладову, посл. бр. РЗ 156/14 од 19.06.2014. године што су тужени дужани да признају и трпе а заоставштина пок. ГГ, бив. из ... има се расправити по закону. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужилца да туженима солидарно исплати на име трошкова поступка 121.150,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 7221/18 од 13.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених да се обавезе тужилца обавезе да туженима накнди трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ради о парници ради утврђивања ништавости уговора, поништаја уговора о доживотном издржавању и раскида уговора о доживотном издржавању, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања сваког конкретног случаја, а нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари одлуку о основаности тужбеног захтева засновали на примени одговарајућих одредаба материјалног права - Закона о наслеђивању и Закона о облигационим односима која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради се о имовинскоправном спору у коме је предмет тужбеног захтева неновчано потраживање, а да је вредност предмета спора опредељена износом од 1.000.00 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе 13.07.2015.

године, то је побијана другостепена одлука донета у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић